

Bij Kabinetsmissive van 16 maart 2020, no.2020000525, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet implementatie richtlijnen elektronische handel), met memorie van toelichting.

Het wetsvoorstel wijzigt de Wet op de omzetbelasting 1968 om richtlijn 2017/2455 over bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen¹ en richtlijn 2019/1995 over afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen² te implementeren. Deze richtlijnen elektronische handel strekken tot aanpassing van twee oudere richtlijnen³ in verband met de explosieve groei van de elektronische handel en daarmee ook van de verkoop op afstand van goederen. Om te voldoen aan deze richtlijnen elektronische handel heeft Nederland de verplichting uiterlijk op 31 december 2020 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken en deze vanaf 1 januari 2021 toe te passen.

De Afdeling advisering van de Raad van State maakt een opmerking over de implementatie van de richtlijnen elektronische handel. Volgens de uitvoeringstoets van de Belastingdienst is uitvoering daarvan op zijn vroegst in 2024 mogelijk. In verband daarmee is aanpassing van de toelichting wenselijk.

1. Achtergrond en inhoud van de richtlijnen elektronische handel

Richtlijn 2017/2455 is een reactie op de explosieve groei van de elektronische handel en op een evaluatie van een aantal bijzondere regelingen. Deze richtlijn bevat diverse aanpassingen voor de omzetbelastingheffing bij elektronische handel, grensoverschrijdende internetverkopen van goederen en diensten aan particulieren en niet-ondernemers in de Unie. Bij die verschillende maatregelen is rekening gehouden met het beginsel van omzetbelastingheffing in het land van bestemming en de behoefte om de belastinginkomsten van de lidstaten te beschermen, met het creëren van gelijke concurrentievoorwaarden voor de

¹ Artikel 2 en 3 van Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen, PbEU 2017, L 348.

² Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen, PbEU 2019, L 310.

³ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2006, L 357) en richtlijn 2009/132/EG van de Raad van 19 oktober 2009 houdende bepaling van de werkingssfeer van artikel 143, onder b) en c), van Richtlijn 2006/112/EG met betrekking tot de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde voor de definitieve invoer van bepaalde goederen (PbEU 2009, L 292).

betrokken bedrijven en met het zo veel mogelijk beperken van de lasten voor hen. Richtlijn 2019/1195 geeft een aantal aanvullende regels.

De richtlijnen elektronische handel bevatten aanpassingen in diverse, verschillende btw-regelingen op het gebied van elektronische handel. Zonder uitputtend te zijn, houden de aanpassingen in de verschillende regelingen onder meer in:

- Er is eerder btw verschuldigd in de lidstaat waar de consument woont.
- De btw-vrijstelling bij invoer van goederenzendingen met een waarde van maximaal € 22 vervalt.
- Voor ondernemers vindt een uitbreiding plaats van een aantal bijzondere regelingen, waarvoor zij – als zij aan de voorwaarden voldoen – kunnen kiezen. Door die bijzondere regelingen kunnen deze ondernemers binnen de Unie gebruikmaken van een éénloketsysteem. Dat betekent dat de ondernemer de btw voor verschillende lidstaten in één lidstaat kan aangeven, afdragen en betalen. Daardoor kan hij gemakkelijker aan zijn btw-verplichtingen voldoen. De in deze lidstaat afgedragen btw wordt, voor zover die verschuldigd is in andere lidstaten, door deze lidstaat overgemaakt aan die andere lidstaten.
- Faciliterende elektronische interfaces (platforms) worden in bepaalde situaties bij fictie belastingplichtig. Dit betekent dat een platform wordt geacht goederen zelf te hebben ontvangen van de leverancier en vervolgens deze goederen zelf te hebben geleverd aan de consument, waardoor het platform belastingplichtig wordt voor de verschuldigde btw ter zake van die leveringen aan de consument.
- Correcties op aangiften over tijdvakken die starten op of na 1 januari 2021 kunnen doorgevoerd worden in een volgende aangifte.

2. Implementatie en uitvoerbaarheid

De Afdeling heeft geen opmerkingen over de inhoud van het voorstel en neemt bij dit advies tot uitgangspunt dat het tijdig zal worden ingediend en, overeenkomstig artikel II en conform de in de richtlijnen elektronische handel gestelde termijn, met ingang van 1 januari 2021 in werking zal treden. Voor een correcte en volledige implementatie is het daarnaast nodig dat de implementatievoorschriften vanaf de implementatiedatum ook worden uitgevoerd. De Belastingdienst acht de maatregelen in het wetsvoorstel niet uitvoerbaar per de voorgestelde datum van inwerkingtreding.⁴ Uit de uitvoeringstoets van de Belastingdienst volgt dat de benodigde automatisering niet tijdig kan worden gerealiseerd en dat implementatie op zijn vroegst in 2024 mogelijk is.

Om het met de richtlijnen elektronische handel beoogde resultaat te bereiken, is het noodzakelijk dat alle lidstaten de daarin opgenomen maatregelen ook daadwerkelijk en gelijktijdig uitvoeren. Mede in dat licht, adviseert de Afdeling om in de toelichting te beschrijven wat de niet-uitvoerbaarheid door de Belastingdienst vanaf 1 januari 2021 betekent voor de praktijk. Dit betreft de ondernemers (in binnen- en buitenland), gelet op de administratieve lasten en de effecten op hun

⁴ Memorie van toelichting, paragraaf 5 (Uitvoeringskosten Belastingdienst), tweede tekstblok.

onderlinge concurrentieverhoudingen, de consument en de btw-verrekening tussen en controles door de lidstaten.

De Afdeling adviseert tevens toe te lichten welke maatregelen de regering treft om de vertraging in de uitvoering van de verschillende maatregelen in het wetsvoorstel zoveel mogelijk te voorkomen, te verhelpen of zo kort mogelijk te laten duren. En op welke wijze de eventueel nadelige effecten daarvan voor ondernemers en consumenten zoveel mogelijk worden beperkt. De Afdeling adviseert, mede in verband met een mogelijke ingebrekestelling,⁵ met de Europese Commissie in overleg te treden en te onderzoeken op welke wijze tegemoet kan worden gekomen aan de gesignaleerde uitvoeringsproblemen in verschillende lidstaten en de eventueel nadelige effecten daarvan voor de praktijk. De Afdeling adviseert de stand van zaken op te nemen in de toelichting.

De Afdeling adviseert de toelichting in het licht van het voorgaande aan te vullen.

3. De Afdeling verwijst naar de bij dit advies behorende redactionele bijlage.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft een aantal opmerkingen bij het voorstel en adviseert daarmee rekening te houden voordat het voorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt ingediend.

De vice-president van de Raad van State,

⁵ Op grond van artikel 258 juncto artikel 260 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Redactionele bijlage bij het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State betreffende no.W06.20.0060/III

- Artikel 3a, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de omzetbelasting 1968 aanpassen aan de in artikel I, onderdeel A, onder 1, voorgestelde definities van derde-land en derdelandsgebieden.
- In artikel I, onderdeel S, onder 2, "artikel 28q" vervangen door "de artikelen 28rf, 28sd en 28th".
- In de toelichting motiveren of dit voorstel tevens uitvoering geeft aan Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026, die gelijktijdig met de richtlijnen elektronische handel in werking treedt, en in dat geval een transponeringstabel toevoegen.